

Gümüş Düğme

Yavuz DEMİRKIRAN

Gümüş Düğme

Yavuz DEMİRKİRAN

Theo, büyükannesinin tavan arasında gardırobu buldu. Uzun ve tozlu, oymalı ahşap kapıları vardı ve açtığında gıcırıyorlardı. İçeride kıyafetler düzgün sıralar hâlinde asılıydı, sedir ağacı ve eski maceralar kokuyordu. Theo elini arka panele sürdü ve garip bir şey hissetti—bezelyeden büyük olmayan minik bir gümüş düğme. Bastırdı ve küçük bir kapı yumuşak bir tık sesiyle kayarak açıldı.

Kapının arkasında Theo'nun başparmağından daha uzun olmayan kıvrımlı bir merdiven vardı. Minik insanlar yüksükler ve iğneler taşıyarak yukarı aşağı koşuşturuyordu. Biri durdu ve el salladı—sivri bakır-turuncu saçlı ve sarı atkılı bir kadın. "Merhaba!" diye seslendi. "Ben Pip. Evimize hoş geldin." Theo'nun ela gözleri kocaman açıldı. "Sen miniciksin!" diye fısıldadı. Pip güldü. "Sen de dev gibisin! Lütfen bir şeye dokunmadan önce sor."

Pip, Theo'yu gardırobun ahşabında açılan gizli kapılardan geçirdi. Her kapı küçüktü ama Theo eğilip takip etti. Gümüş saçları topuz yapılmış, yuvarlak gözlüklü yaşlı bir kadın olan Gran'la tanıştı. Yakasında gümüş bir düğme broşu vardı. "Bu düğme bütün kapılarımızı açar," dedi Gran. "Saygı evimizi güvende tutar." Theo başını salladı. "Dikkatli olacağım," diye söz verdi.

Gran, Theo'ya küçük dünyalarını gösterdi: şişe kapağından masaları ve kibrit çöpünden sandalyeleri olan sıcacık odalar. Minik lambalar ateş böcekleri gibi parlıyordu. Theo kimseye basmamak için parmak uçlarında yürüdü. Pip açıkladı: "Bulduklarımızla eşyaları onarırız. Kaybolmuş bir düğme bizim için hazinedir." Theo kendi gümüş düğmesine dokundu. "Bu mu?" diye sordu. Pip başını salladı. "Gizli kapılarımızın anahtarı o."

Sonra Theo kırık merdiveni gördü. Üç basamak düşmüştü ve yanlarında kırmızı tüylü şapkalı minik bir oğlan oturuyordu. "Ben Nib," dedi, sargılı dizini işaret ederek. "Takılıp düştüm. Şimdi kimse en üst rafa ulaşamıyor." Theo hemen onarmak istedi. Ama Gran'ın sözlerini hatırladı. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu. Pip gülümsedi. "Evet, lütfen!"

Theo'nun çantasında küçük bir bant rulosu ve birkaç tahta kibrit vardı. "Bunlar işe yarayabilir," dedi. Pip çekiç ve çivilerle dolu alet kemerini getirdi. Nib bir parça ip buldu. "Birlikte onaracağız," dedi Pip. Theo minik duvarlara çarpmamaya dikkat ederek diz çöktü. "Bana neyi nereye koyacağımı söyleyin," dedi. "Başka bir şeyi kırmak istemiyorum."

Gran sallanan sandalyesinden izliyordu. "Dokunmadan önce soruyorsun," dedi. "Bu, keşfetmenin ilk kuralıdır." Theo başını salladı. "Bunu bugün öğrendim." Pip minik bir çivi çakarken bir kibrit çöpünü sabit tuttu. Nib ona ipi verdi. "İyi bir yardımcısın," dedi Nib. Theo'nun çilli burnu bir gülümsemeye kırıştı. "Sen de öylesin," diye yanıtladı.

Adım adım çalıştılar. Pip çivileri çakarken Theo kırık parçaları tuttu. Nib ipi korkuluk olarak bağladı. "Neredeyse bitti!" diye sevindi Pip. Theo'nun büyük elleri nazıktı ve aralıklı dişli gülümsemesi büyüdü. "Güzel görünüyor," dedi. "Ama bir şeye daha ihtiyacımız var." Çantasından yedek bir düğme çıkarıp yeni bir basamak olarak en alta yerleştirdi. "Mükemmel!" dedi Nib.

Minik insanlar etrafına toplandı. "Onardın!" diye sevinçle bağırdılar. Theo'nun yanakları kızardı. "Biz onardık," dedi. Pip parmağına hafifçe vurdu. "Evimize saygı gösterdin," dedi. "Bu yüzden sana güveniyoruz." Gran, Theo'ya saklaması için minik bir gümüş düğme verdi. "Bir hatırlatma," dedi. "Kapılar önce soranlara açılır." Theo onu bir hazine gibi dikkatle tuttu.

Nib yeni merdivenlerden yukarı ve aşağı, yukarı ve aşağı tırmandı. Sargılı dizi artık acımıyordu. "En üst rafa ulaşabiliyorum!" diye bağırdı. Minik insanlar alkışladı. Theo mutlulukla izledi. "Yardım edebildiğim için sevindim," dedi. Pip ona başparmağıyla onay işareti yaptı. "İstediğin zaman geri gel," dedi. "Sadece önce kapıyı çal." Theo söz verdi.

Kısa süre sonra gitme zamanı geldi. Theo yeni arkadaşlarına el salladı. "Bana dünyanızı gösterdiğiniz için teşekkür ederim," dedi. Gran gülümsedi. "Ona özenle davrandığın için teşekkür ederim." Theo gümüş düğmeye bastı ve gizli kapılar yumuşakça kapandı. Tavan arasından indi, çantası hafiflemiş, kalbi dolmuştu. Yeni arkadaşlar edinmiş ve büyük bir ders öğrenmişti.

Theo odasına dönünce minik gümüş düğmeyi rafına koydu. Pip'i, Gran'ı ve Nib'i düşündü. Dokunmadan önce sormayı düşündü. Keşfetmek sadece yeni yerler bulmak değildi. Orada yaşayan insanlara saygı duymaktı. Nib'in kutlamasını hatırlayıp gülümsedi. Küçük yardımcılar önemliydi, önce soran büyük yardımcılar da öyle.

Ertesi gün Theo arkadaşlarına gardırobu anlattı. "Korktun mu?" diye sordular. "Hayır," dedi. "Dikkatliydim." Onlara gümüş düğmeyi gösterdi. "Bu gizli kapıları açar," diye açıkladı. "Ama önce sorman gerekir." Arkadaşları başlarını salladı. "Görebilir miyiz?" diye sordular. Theo başını iki yana salladı. "Orası onların evi," dedi. "Ona saygı duymalıyız."

O gece Theo minik merdivenler ve gümüş düğmeler gördü rüyasında. Nib'in kırmızı şapkasını ve Pip'in sarı atkısını gördü. Gran'ın yumuşak gülümsemesini gördü. Rüyasında minik bir kapıyı çaldı ve minik bir ses, "Gel içeri, Theo!" dedi. Mutlu uyandı. Yine gideceğini biliyordu—ama sadece davet edildiğinde.

Theo gümüş düğmeyi cebinde taşıdı. Bazen sadece tık sesini duymak için bastırdı. Ona gizli kapıları ve minik arkadaşlarını hatırlattı. Önce sormayı ve nazıkçe dokunmayı hatırlattı. Ve en güzel maceraların, keşfettiğin yerlere saygı duyduğun maceralar olduğunu hatırlattı. Gülümsedi. Gardırop hep orada olacaktı, harikalarla dolu.

Ve eęer sen de eski bir gardıropta gümüş bir düęme bulursan, Theo'nun hikâyesini hatırla. Önce kapıyı al. Dokunmadan önce sor. Yardım edebiliyorsan et. Çünkü her ev, büyük ya da küçük, saygıyı hak eder. Theo bunu öğrendi ve onu asla unutmayacak üç minik arkadaş edindi. Son.